

Дрангазова. (Извънредно възбудена, извиква на мъжа си). Кютюк! Срамъ те е да ме погледнешъ. (Плъсва го).

Расилния Госпожо! (Хваща я и я изтласква изъ залата).

I журналистъ. (Къмъ Шайновъ). Разчитате ли на оправдание?

Шайновъ. Напълно. Ако не тукъ, то по-нагоре ще бждемъ оправдани.

(Чува се звънеца отъ къмъ съвещателната).

(Настава мълчание).

(Расилниятъ влиза при сждитѣ. Публиката се смълчава, чакайки сждътъ).

Расилния. (Излѣзълъ, застава предъ публиката и произнася). Резолюцията по дѣлото ще се чете въ деветъ часа утре сутринъта.

(Общо ногодувание).

(Публиката почва да излиза).

Расилния. Въ тридесетъ години такова чудо не бѣхъ виждалъ.

(Завесата се спуща).

София, 1929 г.